

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
BROJ: 96 0 P 106571 20 P2
Brčko, 03.10.2022.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužitelja [REDACTED], Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, kojeg zastupa punomoćnik Jovanović Siniša, advokat iz Brčkog, protiv tuženog [REDACTED], kojeg zastupan punomoćnik Čeperković Amir, zaposlenik tuženog, radi isplate naknade, v.sp. 45.540,00 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave održane 03.10.2022.godine, u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, donio je

P R E S U D U

I. OBAVEZUJE SE tuženi „[REDACTED]“ da tužitelju [REDACTED], na ime naknade za umanjenje tržišne vrijednosti njegovih nekretnina označenih kao k.č.broj: 31/4 „Lukavac“ njiva 4. klase, površine 5.131 m² i k.č. broj: 32/2 „Poraslice“ njiva 4. klase, površine 4.362 m², obje upisane u zk.ul. broj: 669 K.O. Brka - privremeni registar, nastale zbog postavljanja nadzemnih faznih vodiča 110 kV dalekovoda Brčko 1 - Srebrenik na pomenutim nekretninama, odnosno faktičke nepotpune eksproprijacije tih nekretnina, isplati iznos od 45.540,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.10.2022.godine, kao dana donošenja presude, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II. OBAVEZUJE SE tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.525,15 KM, KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužitelj [REDACTED] je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu, 29.09.2017.godine, podnio tužbu protiv tuženog [REDACTED], radi nalaganja, v.s.p. 50.000,00 KM. U tužbi je naveo da je vlasnik parcela označenih kao k.č.br. 31/4 “Lukavac”, njiva 4. klase, površine 5.131 m² i k.č.br. 32/2 “Poraslice”. njiva 4. klase površine 4.362 m², obje upisane u zk.ul. broj 669 k.o. Brka-privremeni registar, te da je na pomenutim nekretninama prije 10 godina, u njegovom odsustvu, jer se nalazi u inostrastvu,

bez njegovog znanja i dozvole, postavljeni stubovi-nosači 110 kV dalekovoda a iznad pomenutih nekretnina postavljen je nadzemni vod 110 kV dalekovoda. Obraćao se odjeljenjima Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sa upitom ko je postavio stubove i dalekovod i po kom osnovu, te je dobio odgovor da su predmetni stubovi i dalekovod vlasništvo tuženog. Kako ima namjeru da na predmetnim parcelama gradi porodične objekte, obratio se Odjeljenju za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sa molbom za izdavanje izvoda iz prostornog plana Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vezi sa predmetnim nekretninama. Odgovorom je obaviješten da se predmetne parcele nalaze u okviru građevinskog zemljišta i da na dijelu parcela na kojima se nalazi dalekovod sa zaštitnim pojasom nije dozvoljena izgradnja objekata u kojima ljudi borave duže od 4 sata dnevno. Obratio se tuženom sa upitom po kom osnovu su postavljeni predmetni stubovi i dalekovod, ali nije dobio odgovor. Proizilazi da mu je postavljanjem stubova oduzet dio nekretnina, te da se zbog postavljenog nadzemnog voda dalekovoda uznemirava i ograničava u uživanju svog prava vlasništva na pomenutim parcelama. Stoga, prvenstveno ustaje sa vlasničkom tužbom i zahtjeva da se stubovi i dalekovod uklone sa njegovih parcela. Ukoliko se kroz postupak ipak ispostavi da je sproveden postupak eksproprijacije predmetnih nekretnina i da su stubovi i dalekovod zakonito postavljeni, to ustaje i sa eventualnim zahtjevom za naknadu za eskpropisane nekretnine, a koja se ogleda u umanjenju vrijednosti njegovih parcela zbog postojanja stubova i dalekovoda. Zbog svega toga i podnosi ovu tužbu i predlaže da sud, nakon provedenog postupka, donese presudu kojom bi se naložilo tuženom da se nekretnina u vlasništvu tužitelja ukloni postavljene stubove-nosače 110 kV dalekovoda i nadzemni vod 110 kV dalekovoda i zemljište dovede u stanje kakvo je bilo prije postavljanja pomenutih stubova-nosača i dalekovoda i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, a ako sud nađe da primarni tužbeni zahtjev nije osnovan, onda da usvoji eventualni tužbeni zahtjev kojim bi obavezao tužbenog da tužitelju na ime naknade za umanjenje vrijednosti njegovih nekretnina nastale zbog postavljanja stubova-nosača 110 kV dalekovoda i nadzemnog voda 110 kV dalekovoda na pomenutim parcelama, odnosno nepotpune eskproprijacije tih nekretnina, isplati iznos od 50.000,00 (konačno preciziranje iznosa nakon izvršenog vještačenja i uz naknadu troškova parničnog postupka).

U odgovoru na tužbu tuženi [REDACTED] osporava kako osnov, tako i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Tačno je da preko nekretnina tužitelja prolaze fazni vodiči dalekovoda 110 kV TS Srebenik- TS Brčko 1, u rasponu stubova SM 90-SM 91. Odlukom Gradonačelnika Brčko distrikta distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 0-01-014-1747/01, od 06.12.2001.godine, utvrđen je opšti interes za rekonstrukciju navedenih dalekovoda radi zaobilaznice oko baze SFOR. Nakon dobijanja odobrenja za građenje, broj: 06-360-51/02, od 17.07.2003.godine i rekonstrukcije navedenog dalekovoda, Rješenjem Odjeljenja za urbanizam, imovinske odnose i privredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 06-360-020541/03, od 21.11.2003.godine, dobijena je upotrebna dozvola istih. Investitor rekonstrukcije navedenog dalekovoda je bio USAID, koji je izvršio regulisanje imovinsko-pravnih odnosa sa vlasnicima nekretnina na kojima se nalaze stubna mjesta i preko kojih prelaze fazni vodiči dalekovoda. Da nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi tuženi ne bi mogao dobiti ni građevinsku ni upotrebnu dozvolu za rekonstrukciju dalekovoda. Tužitelj u tužbi navodi da je stub dalekovoda postavljen na njegovim nekretninama, što nije tačno i što je jasno vidljivo iz grafičkog izvoda iz prostornog plana Brčko distrikta BiH 2007- 2017.godina, urbano područje Brka (koji je tužitelj dostavio uz tužbu), gdje se jasno vidi da je stub dalekovoda postavljen na susjednoj nekretnini označenoj kao k.č.br. 31/1. U tužbi se također navodi da tužitelj ima namjeru da gradi porodične objekte na predmetnim parcelama i da je od Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne

poslove dobio odgovor po njegovom zahtjevu gdje je jasno navedeno da se na predmetnim nekretninama mogu graditi stambeni objekti, osim u dijelu zaštitnog pojasa dalekovoda, što upućuje na zaključak da tužitelj nije onemogućen sa gradnjom objekata i da se ničim ne ograničava njegovo pravo vlasništva, Prema naprijed navedenom ne stoji ni alternativno postavljene tužbeni zahtjev za naknadu štete zbog umanjene vrijednosti nekretnina, jer postavljenjem dalekovoda nekretnine tužitelja nisu izgubile na vrijednosti. Opreza radi, ističe i prigovor zastare potraživanja naknade štete u skladu sa članom 376. i članom 371. ZOO, obzirom da je dalekovod rekonstruisan 2003.godine. Na osnovu svega toga predlaže da sud u cijelosti odbije i osnovni i eventualni tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovane. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine , broj: 96 0 P 106571 17 P, od 04.02.2020.godine, odbijen je tužitelj sa tužbenim zahtjevom kojim je tražio da se naloži tuženom da se nekretnina u vlasništvu tužitelja ukloni postavljene stubove- nosače 110 kV dalekovoda i nadzemne fazne vodiče 110 kV dalekovoda Brčko 1 - Srebrenik i zemljište dovede u stanje kakvo je bilo prije postavljanja pomenutih stubova-nosača dalekovoda, a usvojen je eventualni tužbeni zahtjev tužitelja te obavezan tuženi da tužitelju na ime naknade za umanjene vrijednosti njegovih nekretnina nastalih zbog nadzemnog voda 110 kV dalekovoda na nekretninama tužitelja, odnosno nepotpune eksproprijacije tih nekretnina isplati iznos od 48.850,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.09.2017.godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, te tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.995,00 KM. Protiv ove presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu, a Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je svojim Rješenjem, broj: 96 0 P 106571 20 Gž, od 19.08.2020.godine, tu žalbu tuženog uvažio i presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj : 96 0 P 106571 17 P, od 04.02.2020.godine ukinuo u pobijanom dijelu, u stavu kojim je tuženi obavezan na isplatu iznosa od 48.850,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, te predmet vratio Osnovnom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na ponovno suđenje uz odgovarajuće upute, dok je tu presudu potvrdio u dijelu u kojem je tužitelj odbijen sa svojim tužbenim zahtjevom kojim je tražio da se naloži tuženom da se nekretnina u vlasništvu tužitelja ukloni postavljene stubove- nosače 110 kV dalekovoda i nadzemne fazne vodiče 110 kV dalekovoda Brčko 1 - Srebrenik i zemljište dovede u stanje kakvo je bilo prije postavljanja pomenutih stubova-nosača dalekovoda.

U ponovnom suđenju, punomoćnik tužitelja je naveo da ostaje kod podnesene tužbe, te imajući u vidu Rješenje Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 106571 20 Gž, od 19.08.2020.godine, navodi da ostaje kod obligaciono - pravnog zahtjeva, te je podneskom od 03.10.2022.godine uredio tužbeni zahtjev, kojim je zatražio da sud obaveže tuženog da tužitelju na ime faktičke nepotpune eksproprijacije tužiteljevih nekretnina nastale zbog postavljanja nadzemnih faznih vodiča 110 kV dalekovoda isplati iznos od 45.540,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana donošenja presude, pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U ponovnom suđenju, punomoćnik tuženog je naveo da u cijelosti ostaje kod datog odgovora na tužbu, kod svih činjeničnih i pravnih navoda istaknutih u ranijem suđenju, te kod svih istaknutih prigovora, a uređeni tužbeni zahtjev od 03.10.2022.godine, čijem se uređenju ne protivi, osporava iz istih razloga kao što je osporavao i tužbeni zahtjev u prethodnom postupku. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U toku ponovnog suđenja, na saglasan prijedlog punomoćnika parničnih stranaka, sud je utvrdio kao nespornu činjenicu da preko nekretnina koje su vlasništvo tužitelja prelaze nadzemni fazni vodič 110 kV dalekovoda Brčko 1 – Srebrenik, da je dalekovod postavljen 2003.godine, vlasništvo je tuženog i u njegovoj nadležnosti.

U toku dokaznog postupka izvedeni su slijedeći dokazi: vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka elektroenergetske struke Divković Vinka, dipl. ing. elektrotehnike, vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka geodetske struke Savić Borke, geometra, vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka građevinske struke Novaković Gorana, dipl. građ. ing, saslušanje stalnih sudskih vještaka: Divković Vinka, Savić Borke i Novaković Gorana i čitanje dokumentacije priložene u spisu i to: zk.ul. br. 669 K.O. Brka – privremeni registar, od 16.06.2017.godine; Dopisa Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne odnose, broj predmeta: 22-001603/17, broj akta: 06-1155SC-002/17, od 25.07.2017.godine, pod naslovom: “Izvod iz Prostornog plana Brčko distrikta BiH- plan namjene površina, urbano područje “Brka”” Grafičkog izvoda iz Prostornog plana Brčko distrikta BiH 2007-2017.godina, urbano područje “Brka”-namjena površina, broj: 22-001603/17, od 25.07.2017.godine; Dopisa Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne odnose, broj predmeta: 30-00064/15, broj akta: o6-1101ID-003/15, od 27.03.2015.godine; Obavještenja Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za komunalne poslove, broj predmeta: 30-00064/15, broj akta: o6-1102MD-05/15, od 24.08.2015.godine; Molbe [REDACTED], od 12.07.2017.godine, upućene Vladi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Hercegovini, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove, za izdavanje izvoda; Zahtjeva [REDACTED], od 25.08.2017.godine, za dostavu podataka; Dopisa [REDACTED], broj: 10-6517/17, od 29.09.2017.godine, pod naslovom “Odgovor na Vaš zahtjev od 25.08.2017.godine”; Odluke Gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 0-01-014-1747/01, od 06.12.2001.godine; Rješenja Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Odjeljenje za urbanizam, imovinske odnose i privredni razvoj, broj: 06-360-020541/03, od 21.11.2003.godine; Dugoročnog plana razvoja prenosa mreže 2017 – 2026 knjiga 1 i 2 iz novembra 2016.godine; Dopisa Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne odnose, broj predmeta: 22-001996/18, broj akta: 06-1116OD-003/18, od 19.09.2018.godine, pod naslovom: “Dostava izvoda iz Prostornog plana Brčko distrikta BiH 2007-2017.godina, urbano područje “Brka”-namjena površina”; Grafičkog izvoda iz Prostornog plana Brčko distrikta BiH 2007-2017.godina-plan namjene površina-urbano područje “Brka”, broj: 22-001996/18, od 19.09.2018.godine; Odobrenja za građenje Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za urbanizam, imovinske odnose i privredni razvoj, broj: 06-360-51/02, od 17.07.2003.godine; Rješenja Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za urbanizam, imovinske odnose i privredni razvoj broj: 3-36-364-768/01-1, od 01.10.2001.godine, sa grafičkim izvodom iz planske dokumentacije; Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka geodetske struke Savić Borke, geometra, od 10.01.2019.godine, Dopune Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka geodetske struke Savić Borke, geometra, od 30.01.2019.godine; Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka iz oblasti građevinarstva Novaković Gorana, dipl. građ. ing., od 27.03.2019.godine; Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka elektrostruke, podoblast elektroenergetika, Divković Vinka, dipl. ing. el., od 29.12.2021.godine, Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka iz oblasti geodetske struke Savić Borke, geometra, od 23.06.2022.godine i Dopune Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka iz oblasti građevinarstva Novaković Gorana, dipl. građ. ing, od 16.09.2022.godine. Kako je u prethodnom postupku sud odbio izvođenje dokaza predloženih od strane tuženog i to: Odluke o isplati procijenjenih naknada, od

05.12.2001.godine i Odluke o isplati procijenjenih naknada od 10.01.2002.godine, jer je zaključio da se ove odluke, kao dokazi, ne odnose na tužitelja, to u ponovljenom suđenju sud ove dokaze nije ni izvodio, smatrajući da nisu bitni za odluku u ovoj pravnoj stvari.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Prigovor zastare, istaknut od strane tuženog, sud je ocijenio neosnovanim, imajući u vidu pravno shvatanje usvojeno 30.01.2014.godine, na panelu za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti na kome su učestvovali predstavnici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da ostvarivanje prava na naknadu u skladu sa odredbama Zakona o eksproprijaciji ne zastarijeva.

Kada je u pitanju tužbeni zahtjev u ovoj pravnoj stvari, sud je utvrdio da je članom 13. stav (5) Statuta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 02/19 – u nastavku teksta: Distrikt) zajamčeno pravo na mirno i neometano uživanje svoje privatne imovine, pri čemu ni jednom licu imovina neće biti oduzeta, ekspropisana ili na bilo koji način umanjena bez njegove saglasnosti, osim na način predviđen zakonom i u mjeri u kojoj je to potrebno radi ostvarivanja opšteg dobra.

A odredbom člana 21. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 8/2003, 40/2004), propisano je da svako fizičko i pravno lice ima pravo na mirno uživanje svog vlasništva koje se ne može oduzeti ili ograničiti, osim u javnom interesu u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Statutom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i pod uslovima određenim zakonom, a u slučaju ograničavanja ili oduzimanja vlasništva, vlasnik ima pravo na naknadu u skladu sa propisima o eksproprijaciji, ali ne manje od tržišne vrijednosti oduzete stvari u trenutku plaćanja novčane naknade.

Eksproprijacija je prinudni akt javne vlasti kojim se oduzima ili ograničava pravo svojine, za koji je utvrđen javni interes, uz naknadu koja ne može biti veća od tržišne vrijednosti nepokretnosti (članovi 2. stav (1), 6. i 8. Zakona o eksproprijaciji Distrikta- „Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 18/18). Obaveza određivanja naknade ponovljena je i u članu 33. istog zakona u kojem je propisano da se naknada za ekspropisanu nekretninu određuje u novcu u visini tržišne vrijednosti ekspropisane nekretnine ili davanjem druge odgovarajuće nekretnine u vrijednosti ne većoj od tržišne vrijednosti ekspropisane nekretnine u vrijeme zaključenja sporazuma o naknadi, dok je odredbom člana 40. propisano da kada se ne postigne sporazum o naknadi, raniji vlasnik se može obratiti sudu radi određivanja naknade.

U ovom konkretnom slučaju, na osnovu svih izvedenih dokaza i na osnovu njih utvrđenog činjeničnog stanja, sud je utvrdio da su predmet spora nekretnine koje su označene kao k.č.br. 31/4 zv. „Lukavac“, njiva 4. klase u površini od 5.131 m² i k.č.br. 32/2 zv „Poraslice“, njiva 4. klase u površini od 4.362 m² i da su te nekretnine, ukupne površine 9.493 m², koje se nalaze u k.o. Brka upisane u zk. broj 669 k.o. Brka - privremeni registar prava na zemljište na imenu vlasnika [REDACTED] sa dijelom 1/1 (u ovoj pravnoj stvari tužitelj), a na osnovu Rješenju Vijeća za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na zemljištu od 11.03.2009.godine. Osnov upisa je Ugovor o kupoprodaji od 19.12.2001.godine, zaključen između tužitelja, kao kupca, sa jedne strane i

██████████, kao prodavca, sa druge strane. Znači, od 2001.godine tužitelj je vlasnik nekretnina koje su predmet ovog spora.

Dalje je utvrđeno i to da je Odlukom Gradonačelnika Distrikta, broj: 0-01-014-1747/01, od 06.12.2001.godine, utvrđeno da je od opšteg interesa rekonstrukcija dalekovoda 110 kV od trafostanice Brčko 1 do trafostanice Sreberenik, dionica TS Brčko 1 – međuentitetska linija (zaobilaznica oko SFOR-ove baze), rekonstrukcija dalekovoda 110 kV TS Brčko 1 - Brčko 2, dionica TS Brčko 1 – SM 12 i rekonstrukcija DV 110 kV Brčko 1 - Orašje, stubna mjesta: 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99 i portal, te da je investitor navedene rekonstrukcije USAID, a korisnik eksproprijacije je ██████████ (pravni prednik tuženog).

A uvidom u Rješenje Vlade Distrikta, Odjeljenje za urbanizam, imovinsko-pravne odnose i privredni razvoj, broj: 06-360-020541/03, od 21.11.2003.godine, utvrđeno je da se dozvoljava tuženom ██████████ (u ovoj pravnoj stvari tuženi) izdavanje odobrenja za upotrebu izvršene rekonstrukcije i izmiještanje dijela trase vazdušnog dalekovoda 110 kV TS Sreberenik – Brčko 1, dionice SM 78 – SM 92, u dužini cca 2500 m u Brčkom, za čiju izgradnju je pribavljeno Odobrenje za građenje. broj: 06-360-51/02, od 17.07.2003. godine, čiji investitor je tuženi.

Stalni sudski vještaj geodetske struke Savić Borka, geometar, je na osnovu neposrednog uvida na licu mjesta i uvida u dokumentaciju koja je bila dostupna i na raspolaganju, sačinila Nalaz i mišljenje od 10.01.2019.godine, Dopunu Nalaza i mišljenja od 30.01.2019.godine i Nalaz i mišljenje od 23.06.2022.godine, u kojima je navela da je utvrdila da su stupanjem na snagu prostornog plana 2007 -2017.godine, van snage stavljeni prostorni planovi iz 1998.godine, 2000.godine i 2005.godine, a da je za nekretnine koje su predmet ovog parničnog postupka bio relevantan prostorni plan iz 1988.godine, koji je objavljen u “Službenom glasniku opštine Brčko”, broj 8/88. Na osnovu tekstualnog dijela Prostornog plana iz 1988.godine i istorijata formiranja nekretnina utvrdio da su predmetne nekretnine nastale od matičnih nekretnina označenih kao k.č.br. 31/1 i 32, koje su bile u posjedu i vlasništvu PD “Posavina” i imale ukupnu površinu približno 36 dunuma, a da su 1997. godine, radi zamjene, cijepanjem, formirane predmetne nekretnine, od kojih je 1995.godine formirana i susjedna nekretnina, označena kao k.č.br. 31/3, da bi se naknadno dalje formirao niz građevinskih nekretnina, koje se nalaze sa desne strane predmetnih nekretnina, kao i prilazni put-ulica. Na građevinskim parcelama su sagrađeni stambeni objekti koji nisu upisani u zvaničnu evidenciju. Zbog svih ovih razloga, vještak geodetske struke je je stava da su nekretnine koje su predmet ovog spora, 2003.godine, u vrijeme rekonstrukcije dalekovodne mreže, bile građevinsko, a ne poljoprivredno zemljište.

Na licu mjesta vještak je utvrdio da su nekretnine koje su predmet ovog postupka, povezane u jednu cjelinu, tako da granica između te dvije nekretnine nije ni po čemu prepoznatljiva, obje nekretnine su ograđene žičanom ogradom, a na ovim nekretninama nema postavljenih stubova nosača dalekovoda. Jedan stub-nosač dalekovoda nalazi se na susjednoj nekretnini, označenoj kao k.č. br. 31/1, koja se nalazi u neposrednoj blizini na liniji razgraničenja između nekretnine označene kao k.č. br: 31/4, a drugi najbliži stub koji povezuje nadzemne fazne vodiče i koji prelaze preko nekretnina označenih kao k.č. br: 31/4 i 32/2, koje su u vlasništvu tužitelja, nalazi se na nekretnini označenoj kao k.č. br: 35/3, koja se nalazi sa istočne strane u odnosu na predmetne nekretnine i taj stub je udaljen oko 180 metara od istočne granice nekretnine označene kao k.č. br: 32/2. Fazni nosači dalekovoda su postavljeni tako da prolaze preko nekretnina označenih kao k.č. br: 31/4 i 32/2 i to tako da su

postavljeni gotovo paralelno sa granicom nekretnina koju određuju nekretnine sa sjeverozapadne strane. Po mjernim podacima projektovan je fazni vodič na zemljište, a preračunato, odnosno isprojektovan je zaštitni pojas sa obje strane dalekovoda Preračunate površine predmetnih neketnina koje su označene kao k.č. broj: 31/4 i 32/2, a koje zauzimaju ukupnu površinu od 9.493 m², u skladu sa odredbama prostorno – planske dokumentacije podijeljenje su na tri dijela, od kojih je jedan dio u zaštitnom pojasu, a dva dijela se nalaze van zaštitnog pojasa. Dalekovod je građen 2003.godine i uskladu sa propisima Prostornog plana od 1988.godine, po kojim je širina zaštitnog pojasa za dalekovode 110 kV propisan po 15 metara sa svake strane od osovine faznih vodiča. Preračunato u površinama, a pod uslovima koji su nastali izgradnjom dalekovoda, dijelovi nekretnina označenih kao k.č. br: 31/4 i 32/2, van zaštitnog pojasa su u sjevernom dijelu ukupne površine 598 m², s tim da je dio nekretnina uzak i dug, na jugozapadnoj strani je širok 5,23 m a na istočnoj strani je širok 3,9 m i u južnom dijelu nekretnine, a van zaštitnog pojasa, površina je 4.939 m². Tu površinu su formirale dimenzije cijele dužine obje nekretnine s tim da je širina u zapadnom dijelu 43,41 m, a u istočnom dijelu širina je 40,97 m. Središnji dio nekretnina označenih kao k.č br: 31/4 i 32/2 nalazi se u zaštitnom pojasu dalekovoda i zauzima površinu od 3.956 m², a ta površina je preračunata po čitavoj dužini paralelno faznim vodičima i sa obje strane iz projektovanog dalekovoda po 15 metara. Vještak je također izmjerio sve karakteristične tačke koje predstavljaju vertikalnu udaljenost faznih vodiča od nekretnina tužitelja i nakon analize mjerenih podataka utvrdio da su najniže tačke na svakoj nekretnini, iako su nekretnine vizuelno jedna cjelina, na nekretnini označenoj kao k.č broj 31/4 14,7 m, a na k.č. broj 32/2 14,5 m. Ovaj Nalaz i mišljenje od 10.01.2019.godine te njegove dopune od 30.01.2019. godine i 23.06.2022.godine, kao i njihovo usmeno obrazloženje koje je stalni sudski vještak geodetske struke saopštio pred sudom i punomoćnicima parničnih stranaka, sud je u cijelosti prihvatio kao potpune, stručne i objektivne i sačinjene u skladu sa pravilima i vještinama struke i nauke i poklonio im povjerenje, te imajući u vidu i činjenicu da na sve ove nalaze i mišljenja i usmena izjašnjenja i obrazloženja stalnog sudskog vještaka geodetske struke parnične stranke nisu imale ni posebnih primjedbi niti prigovora, na osnovu toga utvrdio da su 2003.godine, u vrijeme preduzetih radova na rekonstrukciji dalekovoda 110 kV, nekretnine označene kao k.č. br: 31/4 i k.č.br. 32/2 po svojoj prirodi bile građevinsko zemljište i da se prilikom utvrđivanja tržišne vrijednosti te nekretnine moraju cijeliti odnosno procjenjivati isključivo kao građevinsko a ne kao poljoprivredno zemljište.

Iz Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka elektroenergetske struke Divković Vinka od 29.12.2021.godine, kao i iz njegovog usmenog obrazloženja tog Nalaza i mišljenja, a na koje ni jedna od parničnih stranaka nije imala primjedbe niti prigovore, a sud je taj Nalaz i mišljenje prihvatio u cijelosti kao potpun, stručan i objektivan i sačinjen u skladu sa pravilima i vještinama struke, te mu poklonio povjerenje proističe da je dalekovod 110 kV TS Srebrenik – TS Brčko, vlasništvo tuženog, izgrađen u skladu sa Glavnim projektom tog dalekovoda 110 kV TS Srebrenik – TS Brčko 1 : Dionica SM 78-SM 92: Rekonstrukcija knjiga I, knjiga II, knjiga III, knjiga IV/1, knjiga IV/2, knjiga IV/3, urađen od strane “Energoinvest” Inžinjeri za dalekovode Sarajevo u februaru 2001. godine, Odobrenjem za građenjem Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za urbanizam, imovinske odnose i privredni razvoj, broj: 06-360-51/02, od 17.07.2003.godine, i Odobrenjem za upotrebu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za urbanizam, imovinske odnose i privredni razvoj, broj: 06-360-020541/03, od 21.11.2003.godine, odnosno u skladu sa tada važećim zakonskim i podzakonskim aktima. U vrijeme izgradnje tog dalekovoda nije postojala zaštitna zona dalekovoda u kojoj je zabranjena gradnja definisana Pravilnikom o zaštitnim zonama, ali su pravila za gradnju objekata u blizini dalekovoda bila određena Pravilnikom o tehničkim normativima za izgradnju nadzemnih elektroenergetskih vodova,

nazivnog napona 110 kV do 400 kV (“Službeni list SFRJ” ,broj : 58/88), koji je praktično određivao istu zonu sigurnosti od 20 m ispod dalekovoda. Takođe, navedenim Pravilnikom po zonama sigurnosti (član 3.) je određeno da se zona sigurnosti uspostavlja za izgrađene, dalekovode nove dalekovode i objekte oko izgrađenih i novih dalekovoda. Uvidom u Glavni projekat dalekovoda – dio uzdužni profil dalekovoda između stubova broj 90 i 91, vještak je utvrdio da je obezbijeđena propisana sigurnosna visina od 6 metara. Propisana sigurnosna visina vodiča na predmetnom dalekovodu iznosi 6 metara od zemljišta do provodnika pod naponom i na toj udaljenosti ispod vodiča dalekovoda zemljište se može koristiti u poljoprivredne svrhe, onako kako je dalekovod postavljen uz obezbjeđenje ove sigurnosne visine.

Po ocjeni suda, provedeni dokazi potvrđuju činjenicu da je postojao javni interes za izgradnju dalekovoda (član 21. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima), ali iako je tužitelj vlasnik predmetnih nekretnina, kako to proističe iz zk.ul broj 669 k.o. Brka-preivremeni registar prava na zemljište, a što ni sam tuženi ne spori, tužitelju nije isplaćena naknada za faktičku eksproprijaciju njegovih nekretnina. Tužitelju je, kao vlasniku predmetnih nekretnina, pravo svojine djelimično ograničeno, kako to proističe iz Izvoda iz Prostornog plana, gdje se vidi da nadzemni vodiči 110 kV dalekovoda sa zaštitnim pojasom prolaze preko nekretnina tužitelja i nije dozvoljena izgradnja objekata u kojima ljudi borave duže od 4 sata dnevno, a što je sve utvrđeno na osnovu Dopisa Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje za prostorno planiranje i imovinsko pravne odnose, broj predmeta: 22-001603/17, broj Akta: 06-11555SC-002/17, od 25.07.2017.godine. Stoga je sud i zaključio da je na taj način provedena faktička eksproprijacija nekretnina tužitelja pa se u skladu sa tim ima i obračunati naknada štete koju tužitelj trpi na dijelu svojih nekretnina kuda prolaze nadzemni vodiči dalekovoda sa zaštitnim pojasom na kojem dijelu tužitelj ne bi mogao da gradi objekte u kojima bi boravile osobe duže od 4 sata. Tužbeni zahtjev za obavezivanje tuženog da na ime izvršene faktičke eksproprijacije isplati tužitelju određeni novčani iznos, podnesen je 29.09.2017. godine, a u to vrijeme je na pravnoj snazi bio Zakon o eksproprijaciji Distrikta BiH, dok je u vrijeme izvršene eksproprijacije na pravnoj snazi bio Zakon o eksproprijaciji SR BiH („Službeni list SRBiH“ broj 12/87). Međutim, kako rješenje o eksproprijaciji nije doneseno, niti je utvrđena, a ni isplaćena naknada za nepotpunu eksproprijaciju, odredbom člana 50. stav (2) Zakona o eksproprijaciji Distrikta je propisano da postupak određivanja naknade za ekpropisanu nepokretnost u kome, do dana stupanja na snagu ovog zakona, nije zaključen sporazum o naknadi, odnosno donesena pravosnažna sudska odluka, ima se okončati po odredbama ovog zakona. Dakle, u konkretnom, u primjeni je, u ovom postupku, Zakon o eksproprijaciji Distrikta kao materijalni propis.

A iz Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka iz oblasti građevinstva Novaković Gorana, dipl. građ. ing, od 27.03.2019. godine i Dopune Nalaza imišljenja stalnog nsudskog vještaka iz oblasti građevinarstva Novaković Gorrana, dipl. građ. ing, od 16.09.2022.godine, kao i iz usmenog izjašnjenja i obrazloženja stalnog sudskog vještaka iz oblasti građevinarstva, proističe da predmetne nekretnine, ukupne površine od 9.493 m², predstavljaju neizgrađeno građevinsko zemljište u naselju Brka, sa prilazom asfaltiranim putem u urbanom području Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u stambenom naselju Brka i spaja se na put Brčko – Cerik, u okviru građevinskog zemljišta namijenjenog za stanovanje i poslovanje, relativno je ravno, na nekretninama se ne nalaze objekti, a u okolini su formirani individualni stambeni i poslovni objekti spratnosi P+O do P+1 S+Pot. Tržišnu vrijednost ovih nekretnina vještak je odredio sagledavajući sve relevantne faktore koji utiču na visinu cijene: površinu i vrstu zemljišta, lokaciju, položajnu pogodnost, oblik, mogućnost prilaza, kvalitet zemljišta, namjenu, stepen izgrađenosti okoline, mogućnost izgradnje objekata,

privredne elemente, buduća mogućnost i predviđanja namjene zemljišta, stanje na tržištu nekretnina, kao i faktor komparacija sa susjednim zemljištem koje je u skorije vrijeme bilo prometovano na tržištu nekretnina. Uzimajući u obzir sve navedene faktore i stalnu vezu sa organizacijama koje se bave prometom nekretnina, te na osnovu uvida na licu mjesta, vještak je utvrdio da za ovakvu vrstu nekretnina i sa lokacijom i karakteristikama, na tržištu se nudi cijena od 5 KM/m² do 35KM/m². Obzirom da se radi o zemljištu koje predstavlja građevinsku parcelu, da ima povoljan položaj sa aspekta izgradnje stambenih i poslovnih objekata i dobru vezu sa Malezijskim putem kroz Brku, vještak je utvrdio srednju tržišnu vrijednost od 20 KM/m², pa na osnovu te procjene utvrdio da je ukupna procijenjena tržišna vrijednost predmetnih nekretnina površine od 9.493 m², iznosi 189.860,00 KM. Imajući u vidu nalaz stalnog sudskog vještaka elektroenergetske struke i stalnog sudskog vještaka geodetske struke, stalni sudski vještak građevinske struke je utvrdio da od te ukupne površine nekretnina koje su predmet ovog postupka (9.493 m² od čega je površina nekretnine označene kao k.č. br: 31/4 5.131 m² a k.č. br: 32/2 površine 4.362 m²), zaštitni pojas dalekovoda po Prostornom planu opštine Brčko iz 1988.godine (po 15 metara lijevo i desno od središnje ose dalekovoda) iznosi 3.956 m² i to zemljište se ne može koristiti za izgradnju stambenih i poslovnih objekata u kojima ljudi borave duže od 4 sata. Umanjenje tržišne vrijednosti ove površine od 3.956 m² se obračunava za vrijednost od 50% koliko iznosi razlika između vrijednosti građevinskog i poljoprivrednog zemljišta, pa vještak utvrđuje da umanjeње tržišne vrijednosti te predmetne površine (3.956 m²) iznosi 39.560,00 KM. Vještak je našao i to da postoji i dio nekretnina, na sjevernom dijelu nekretnina koje su predmet ovog postupka, širine od 3,90 do 5,23 m i dužine od 131,8 m, ukupne površine od 598 m², koji se nalazi izvan zone zaštitnog pojasa, na njemu je dozvoljena gradnja, ali tu površinu nekretnine nije moguće iskoristiti za izgradnju bilo kakvih objekata, jer nema dovoljnu širinu i odstojanje od susjedne nekretnine, pa stoga vještak smatra da ova površina ima umanjeње tržišne vrijednosti od 5.950,00 KM. Zbog svega toga vještak je zaključio da ukupno procijenjeno umanjeње vrijednosti površine nekretnina koje se nalaze u zaštitnom dijelu dalekovoda i dijelu nekretnina na kojem nije moguće iskoristiti uski dio nekretnine između zaštitnog dijela pojasa dalekovoda i susjedne nekretnine (sjeverni dio nekretnina) iznosi 45.540,00 KM (39.560,00 KM + 5.980,00 KM). Na ovu procjenu umanjeња tržišne vrijednosti predmetnih nekretnina ni jedna od parničnih stranaka nije imala posebnih primjedbi, niti je tu procjenu osporavala pravno valjanim i uvjerljivim dokazima, a sud ovaj Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka građevinske struke, kao i njegovu Dopunu ocijenio potpunim, stručnim i objektivnim i sačinjenim u skladu sa pravilima i standardima struke I nauke, te ga u cjelosti prihvatio i poklonio mu povjerenje.

Zbog svih ovih razloga, sud smatra da je tokom postupka nesumnjivo utvrđeno da je tužitelj na predmetnim nekretninama upisan sa pravom vlasništva u dijelu 1/1, da na istim nekretninama, zbog dalekovoda koji ide preko tih nekretnina ne može graditi objekte (u zaštitnom pojasu, prema nalazu vještaka elektroenergetske struke, a izvan zaštitnog pojasa, prema nalazu vještaka građevinske struke, jer preostale površine ne zadovoljavaju uslov formiranja urbanističkih parcela). Naime, tokom postupka je nesumnjivo utvrđeno da nadležni državni organi nisu sproveli postupak eksproprijacije (iako je odlukom Gradonačelnika Distrikta, broj: : 0-01-014-1747/01, od 06.12.2001.godine, utvrđen opšti interes za rekonstrukciju ovog dalekovoda), a izgradnjom dalekovoda tužitelj je ograničen u vršenju svojih vlasničkih prava, jer je faktički uspostavljena stvarna služnost na tužiočevom zemljištu u korist tuženog (nesporno se predmetno zemljište nalazi u prostornoj cjelini stambenog dijela Brka, u okviru šireg urbanog područja grada Brčko u obuhvatu stambenog naselja „Brka“, u okviru građevinskog zemljišta za stanovanje i poslovanje).

Iz nalaza vještaka geodetske i građevinske struke proističe, a to je sud prohvatio kao nesumnjivo i dokazano da se od ukupne površine zemljišta od 9.493 m², a što obuhvata površinu nekretnine označene kao k.č. br: 31/4 u površini od 5.131 m² i k.č. br: 32/2 u površini od 4.362 m², površina od 3.956 m² ne može koristiti kao građevinsko zemljište za izgradnju stambenih i poslovnih objekata u kojima ljudi borave duže od 4 sata jer se radi o zaštitnom pojasu dalekovoda po Prostorom planu opštine Brčko iz 1998.godine (po 15 m lijevo i desno od središnje ose dalekovoda). Također i dio zemljišta u površini od 598 m², koji se nalazi na sjevernom dijelu nekretnina i ima širinu od 3,90 m i 5,20 m i dužinu 131,80 metara koji se nalazi izvan zone zaštitnog pojasa, na njemu je dozvoljena gradnja ali ga nije moguće iskoristiti za gradnju bilo kakvih objekata jer nema dovoljnu širinu i odstojanje od susjedne nekretnine tako da je zbog te površine od 598 m² umanjena tržišna vrijednost nekretnina tužitelja.

Dakle u toku postupka je utvrđeno da rekonstrukcijom dalekovoda 110 kV tužitelj nije deposjediran, niti su njegova vlasnička prava na nekretninama u potpunosti oduzeta, već je samo ograničen u vršenju svojih vlasničkih prava – faktičkim ustanovljenjem stvarne služnosti u korist tuženog, odnosno tužitelju je onemogućena gradnja objekata na spornom dijelu nekretnina, ali mu nije onemogućeno uživanje tog spornog dijela nekretnina u poljoprivredne svrhe. Stoga tužitelju pripada naknada za umanjenu (a ne potpuno izgublenu) vrijednost nekretnina, procijenjenih kao građevinsko zemljište. Po mišljenju ovoga suda, tužitelju, kao vlasniku nekretnina, pripada naknada za umanjenu vrijednost nekretnina (jer se na njima ne može izvoditi gradnja ili dogradnja stambenog objekta), kao i da tu naknadu isplaćuje korisnik eksproprijacije (ovdje tuženi).

Budući da je ukupna vrijednost nekretnina tužitelja, kao građevinskog zemljišta, u površini od 9.493,00 m², u iznosu od 189.860,00 KM, a da vrijednost dijela nekretnina tužitelja, u površini od 4.554 m² (3.956 m² + 598 m²), koje se kao takvo ne može koristiti, prema Nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka građevinske struke, iznosi 45.540,00KM (39.560,00+5.980,00 KM), to je sud taj iznos i dosudio tužitelju smatrajući ga dokazanim i osnovanim.

Zbog svih tih razloga sud, je na osnovu člana 300. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 28/18 i 6/21) u vezi sa članom 21. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko distrikta BiH i članovima 23 i 50. stav (2) Zakona o eksproprijaciji Brčko distrikta BiH i odlučio kao u izreci ove presude, te tužitelju dosudio naknadu za umanjene vrijednosti tužiteljevih nekretnina u iznosu od 45.540,00 KM.

Kako se radi o dospjeloj, a neisplaćenj novčanjoj obavezi tuženog prema tužitelju, to je sud, na osnovu člana 277 ZOO, a u vezi sa Članom 3 Stav (1), Zakona o visini stopie zatezne kamate („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj : 2/02 i 25/08), tužitelju, u dosuđen iznos naknade za umanjene tržišne vrijednosti njegovih nekretnina, dosudio i zakonsku zateznu kamatu počev od 03.10.2022.godine, kao dana presuđenja pa do konačne isplate.

Odluka o naknadi troškovima parničnog postupka tužitelju donesena je na osnovu člana 120.,i 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH, Advokatske tarife FBiH iz 202.godine i 2004.godine i uspjeha tužitelja u ovoj parnici i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na tužbu, u iznosu od 300,00 KM, sudske takse na presudu, u iznosu od 300,00 KM, sastava tužbe, u iznosu od 690,00 KM, sastava dva obrazložena podneska

(20.03.2018.godine i 14.08.2018.godine), u iznosu od 1.380,00 KM, pristupa punomoćnika tužitelja na pet održanih ročišta (26.07.2018.godine, 27.09.2018.godine, 30.10.2018.godine, 10.01.2019.godine i 19.02.2019.godine), u iznosu od 3.450,00 KM, a to sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u F BiH iz 2002.godine, sastava dva obrazložena podneska (28.03.2019.godine i 05.07.2022.godine), u iznosu od 1.080,00 KM, pristupa punomoćnika tužitelja na pet održanih ročišta (28.03.2019.godine, 04.02.2020.godine, 28.10.2021.godine, 09.05.2022.godine i 03.10.2022.godine), u iznosu od 3.780,00 KM, pristupa punomoćnika tužitelja na četiri odložena ročišta (25.11.2020.godine, 09.12.2021.godine, 03.03.2022.godine i 04.07.2022.godine), u iznosu od 1.080,00 KM, odustva iz kancelarije radi prisustvu ročištima, u iznosu od 240,00 KM i dva vještačenja (od strane geometra i dipl. građ. ing) u iznosu od 1.150,00 KM odnosno ukupno 13.450,00 KM. Kako je tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa 93,22 % (prvobitno postavljeni tužbeni zahtjev je glasio na iznos od 48.850,00 KM, a tokom postupka je preciziran na iznos od 45.540,00 KM, koliko je tužitelju i dosuđeno) to tužitelju, kada su u pitanju troškovi: sudske takse na tužbu, sudske takse na presudu, sastava tužbe, sastava podnesaka i pristupa na ročišta pripada iznos od 93,22 % odnosno iznos od 11.466,06 KM. Stoga je sud i odredio da ukupni parnični troškovi, čija naknada pripada tužitelju iznose 12.616,06 KM, što obuhvata: troškove postupka koji su tužitelju dosuđeni srazmjerno njegovom uspjehu u ovoj parnici u iznosu od 11.466,06 KM i troškove vještačenja od strane stalnih sudskih vještaka građevinske i geodetske struke u iznosu od 1.150,00 KM koji su bili nužni, te je i obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu (12.616,06 KM).

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka tuženom donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH i uspjeha tuženog u ovoj parnici i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na odgovor na tužbu, u iznosu od 150,00 KM, sudske takse na žalbu u iznosu od 600,00 KM i vještačenja u iznosu od 590,80 KM, odnosno ukupno 1.340,80 KM. Kako je tuženi u ovoj pravnoj stvari uspio sa 6,78 % (prvobitno postavljeni tužbeni zahtjev je glasio na iznos od 48.850,00 KM, a tokom postupka je preciziran na iznos od 45.540,00 KM, koliko je tužitelju i dosuđeno), to tuženom pripada naknada troškova parničnog postupka u iznosu od 90,91 KM, pa je sud i obavezao tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu (90,91 KM).

Kako je tužitelj u ovoj parnici djelimično uspio (sa 93,22 %) to je sud primjenom pravila procesnog prebijanja parničnih troškova, dosuđene novčane iznose naknade troškova parničnog postupka tužitelju i tuženom prebio, pa kako je tužitelj stranka u čiju korist postoji ta pozitivna razlika, to stiče pravo da mu tuženi nadoknadi tu razliku troškova parničnog postupka. Obzirom da je tužitelju dosuđena naknada troškova parničnog postupka u iznosu od 12.616,06 KM, a tuženom u iznosu od 90,91 KM, to se prebijanjem ovih iznosa dobija iznos od 12.525,15 KM, pa je sud i obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu.

S U D I J A

SELIM KARAMEHIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH,
u roku od 30 dana, računajući od dana
dostavljanja, a posredstvom ovog suda.